

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **Přípravný výbor občanského sdružení USA** ve složení – JUDr. L. L., Ph.D. LL.M., Mgr. B. F., a JUDr. Ing. Bc. M. K., právně zastoupeni JUDr. Luďkem Lisse, Ph.D. LL.M., advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 40, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2008, č. j. MV-68209-5/VS-2008, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 384/2008, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 9 Ca 384/2008 nařídít ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě do 29. 1. 2010.
- II. Navrhovatel **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel (dále také „žalobce“) se svým podáním ze dne 26. 11. 2009, označeným jako „návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve smyslu § 174a zák. č. 6/2002 Sb.“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) 30. 11. 2009 a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 12. 2009, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 384/2008. Svůj návrh odůvodnil tím, že po více jak roce od zahájení řízení o žalobě nebylo o ní rozhodnuto, a to i přes skutečnost, že žalobce (patrně i žalovaný) soudu nesdělili, že požadují, aby v uvedené věci bylo nařízeno ústní jednání. Městský soud tak může vydat rozhodnutí pouze na základě jemu předložených písemných důkazů.

Předsedkyně senátu 9 Ca Městského soudu v Praze JUDr. I. H. ve svém vyjádření uvedla, že důvodem nenařízení jednání a nerozhodnutí v dané věci je skutečnost, že v senátě 9 Ca Městského soudu v Praze podané žalobě předchází nevyřízené žaloby staršího data podání k soudu, přičemž věci jsou zpravidla projednávány podle pořadí nápadu s výjimkou těch věcí, u kterých zákon stanoví jejich projednání přednostně nebo ve kterých není rozhodováno o věci samé.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 9 Ca 384/2008 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou doručitou městskému soudu dne 12. 11. 2008 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým byla odmítnuta

registrace občanského sdružení s názvem USA podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

Městský soud po zahájení řízení dne 12. 1. 2009 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku, což tento učinil dne 3. 2. 2009. Dne 10. 2. 2009 soud uložil zástupci žalobce, aby předložil stanovy žalobce a listiny dokládající, že Mgr. B. F. a Bc. M. K. jsou oprávněni za žalobce jednat, což tento učinil v soudem stanovené lhůtě dne 23. 2. 2009. Dne 5. 3. 2009 soud zaslal žalovanému poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, s kopií žaloby žalobce a zároveň si od něj vyžádal vyjádření k žalobě a předložení úplného správního spisu v originále. Vyjádření žalovaného došlo soudu dne 11. 5. 2009, toto vyjádření soud zaslal žalobci dne 25. 5. 2009 současně s poučením o složení senátu. Z obsahu spisu dále vyplývá, že žalovaný souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci bez jednání a že na nařízení jednání netrval ani žalobce.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že od zahájení řízení kromě výzvy k zaplacení soudního poplatku, předložení stanov žalobce a oprávnění k jednání za žalobce, poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, vyžádání vyjádření žalovaného k žalobě a předložení správního spisu a zaslání tohoto vyjádření žalobci soud až do doručení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, tj. do 30. 11. 2009, tedy po dobu delší 12 měsíců, neučinil žádný jiný procesní úkon bezprostředně směřující k projednání a rozhodnutí této věci. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani obecné vyjádření, že předmětné žalobě předchází jiné nevyřízené žaloby staršího data a že věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na počty či pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.), pokud dříve nerozhodne ve věci samé bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění. Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 29. 1. 2010, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetíženosť soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“* (blíže viz nálezn Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatel náhradu žádných nákladů řízení neuplatňoval a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovateli se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 21. prosince 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu